

¹Hiskia war fünfundzwanzig Jahre alt, da er König ward, und regierte neunundzwanzig Jahre zu Jerusalem. Seine Mutter hieß Abia, eine Tochter Sacharjas.²Und er tat, was dem HERRN wohl gefiel, wie sein Vater David.³Er tat auf die Türen am Hause des HERRN im ersten Monat des ersten Jahres seines Königreichs und befestigte sie⁴ und brachte hinein die Priester und die Leviten und versammelte sie auf der breiten Gasse gegen Morgen⁵ und sprach zu ihnen: Hört mir zu, ihr Leviten! Heiligt euch nun, daß ihr heiligt das Haus des HERR, des Gottes eurer Väter, und tut heraus den Unflat aus dem Heiligtum.⁶Denn unsre Väter haben sich vergriffen und getan, was dem HERRN, unserm Gott, übel gefällt, und haben ihn verlassen; denn sie haben ihr Angesicht von der Wohnung des HERRN abgewandt und ihr den Rücken zugekehrt⁷ und haben die Tore an der Halle zugeschlossen und die Lampen ausgelöscht und kein Räuchwerk geräuchert und kein Brandopfer getan im Heiligtum dem Gott Israels.⁸Daher ist der Zorn des HERRN über Juda und Jerusalem gekommen, und er hat sie dahingegeben in Zerstreuung und Verwüstung, daß man sie anpfeift, wie ihr mit euren Augen seht.⁹Denn siehe, um deswillen sind unsre Väter gefallen durchs Schwert; unsre Söhne, Töchter und Weiber sind weggeführt.¹⁰Nun habe ich im Sinn einen Bund zu machen mit dem HERRN, dem Gott Israels, daß sein Zorn und Grimm sich von uns wende.¹¹Nun, meine Söhne, seid nicht lässig; denn euch hat der HERR erwählt, daß ihr vor ihm stehen sollt und

¹مَلَكَ حَرْقِيَّا وَهُوَ ابْنُ خُمْسٍ وَعِشْرِينَ سَنَةً، وَمَلَكَ تِسْعًا وَعِشْرِينَ سَنَةً فِي أُورُشَلِيمَ، وَاسْمُ أُمِّهِ أَبِيَّةُ بِنْتُ زَكَرِيَّا. ²وَعَمِلَ الْمُسْتَقِيمَ فِي عَيْنَيِ الرَّبِّ حَسَبَ كُلِّ مَا عَمِلَ دَاوُدُ أَبُوهُ. ³هُوَ فِي السَّنَةِ الْأُولَى مِنْ مُلْكِهِ فِي الشَّهْرِ الْأَوَّلِ فَتَحَ أَبْوَابَ بَيْتِ الرَّبِّ وَرَمَمَهَا. ⁴وَأَدْخَلَ الْكَهَنَةَ وَاللَّوِيِّينَ وَجَمَعَهُمْ إِلَى السَّاحَةِ الشَّرْقِيَّةِ ⁵وَقَالَ لَهُمْ، اسْمَعُوا لِي أَيُّهَا اللَّوِيُّونَ، تَقَدَّسُوا الْآنَ وَقَدَّسُوا بَيْتَ الرَّبِّ إِلَهُ آبَائِنَا وَأَخْرِجُوا النَّجَاسَةَ مِنَ الْقُدْسِ، لِأَنَّ آبَاءَنَا خَانُوا وَعَمِلُوا الشَّرَّ فِي عَيْنَيِ الرَّبِّ إِلَهَتَا وَتَرَكَوهُ، وَخَوَّلُوا وَجُوهَهُمْ عَنْ مَسْكَنِ الرَّبِّ وَأَعْطَوْا قَفَاً وَأَغْلَقُوا أَيْضاً أَبْوَابَ الرُّوَاقِ وَأَطْفَأُوا الشَّرْجَ وَلَمْ يُوقِدُوا بُخُوراً وَلَمْ يُضْعِدُوا مُحْرِقَةً فِي الْقُدْسِ لِإِلَهِ إِسْرَائِيلَ. ⁸فَكَانَ غَضَبُ الرَّبِّ عَلَى يَهُودَا وَأُورُشَلِيمَ، وَأَسْلَمَهُمْ لِلْقَلْقِ وَالذَّهْشِ وَالصَّفِيرِ كَمَا أَنْتُمْ رَأَوْونَ بِأَعْيُنِكُمْ. ⁹وَهُودَا قَدْ سَقَطَ آبَاؤُنَا بِالسَّيْفِ وَبُنُوتًا وَبَنَاتًا وَنِسَاءً فِي السَّنَةِ لِأَجْلِ هَذَا. ¹⁰فَالآنَ فِي قَلْبِي أَنْ أَقْطَعَ عَهْداً مَعَ الرَّبِّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ قَبِيرُ عَنَا حُمُومَ غَضَبِهِ. ¹¹يَا بَنِي لَا تَضِلُّوا الْآنَ لِأَنَّ الرَّبَّ اخْتَارَكُمْ لَتَقِفُوا أَمَامَهُ وَتَخْدُمُوهُ وَتَكُونُوا خَادِمِينَ وَمُوفِينَ لَهُ. ¹²فَقَامَ اللَّوِيُّونَ مَحْتِ بَنٍ عَمَّاسَايَ وَبُوبِيلُ بْنُ عَزْرِيَّا مِنْ بَنِي الْقَهَاتِيِّينَ، وَمِنْ بَنِي مَرَارِي قَبْسُ بْنُ عُبْدِي وَعَزْرِيَّا بْنُ يَهُلَلْيِيلَ، وَمِنْ الْجَرْشُونِيِّينَ بُوَأَخُ بْنُ زِمَّةَ وَعِيدُنُ بْنُ يُوَأَحَ، ¹³وَمِنْ بَنِي أَلِيصَاقَانَ شِمْرِي وَبَعِيئِيلُ، وَمِنْ بَنِي آسَافَ زَكَرِيَّا وَمَتْنِيَا، ¹⁴وَمِنْ بَنِي هَبْمَانَ بَحْيَيْئِيلُ وَشَمْعِي، وَمِنْ بَنِي يَدُونُونَ شَمْعِيَا وَغَرْبَيْئِيلُ. ¹⁵وَجَمَعُوا إِجْمَعَهُمْ وَتَقَدَّسُوا وَأَتُوا حَسَبَ أَمْرِ الْمَلِكِ يَكْلَامُ الرَّبِّ لِيُطَهَّرُوا بَيْتُ الرَّبِّ. ¹⁶وَدَخَلَ الْكَهَنَةُ إِلَى دَاخِلِ بَيْتِ الرَّبِّ لِيُطَهَّرُوهُ، وَأَخْرِجُوا كُلَّ النَّجَاسَةِ الَّتِي وَجَدُوهَا فِي هَيْكَلِ الرَّبِّ إِلَى دَارِ بَيْتِ الرَّبِّ، وَتَنَاوَلَهَا اللَّوِيُّونَ لِيُخْرِجُوهَا إِلَى الْخَارِجِ إِلَى وَادِي قَدْرُونَ. ¹⁷وَسَرَعُوا فِي التَّقْدِيسِ فِي أَوَّلِ الشَّهْرِ الْأَوَّلِ. وَفِي الْيَوْمِ الثَّامِنِ مِنَ الشَّهْرِ انْتَهَوْا إِلَى رِوَاقِ الرَّبِّ وَقَدَّسُوا بَيْتَ الرَّبِّ فِي ثَمَانِيَةِ أَيَّامٍ، وَفِي الْيَوْمِ السَّادِسِ عَشَرَ مِنَ الشَّهْرِ الْأَوَّلِ انْتَهَوْا. ¹⁸وَدَخَلُوا إِلَى دَاخِلِ إِلَى حَرْقِيَّا الْمَلِكِ وَقَالُوا، قَدْ طَهَّرْنَا كُلَّ بَيْتِ الرَّبِّ وَمَذْبَحِ الْمُحْرِقَةِ وَكُلِّ أَيْتِيهِ وَمَائِدَةِ خُبْزِ الْوُجُوهِ وَكُلِّ أَيْتِيهَا. ¹⁹وَجَمِيعُ الْآيَةِ الَّتِي طَرَحَهَا الْمَلِكُ آخِرُ فِي مُلْكِهِ بِخِيَاتِيهِ قَدْ هَيَّأَتَهَا وَقَدَّسْنَاهَا، وَهَا هِيَ أَمَامَ مَذْبَحِ الرَّبِّ. ²⁰وَبَكَرَ حَرْقِيَّا الْمَلِكُ وَجَمَعَ رُؤَسَاءَ الْمَدِينَةِ وَصَعِدَ

daß ihr seine Diener und Räucherer seid.¹² Da machten sich auf die Leviten: Mahath, der Sohn Amasais, und Joel, der Sohn Asarjas, aus den Kindern der Kahathiter; aus den Kindern aber Merari: Kis, der Sohn Abdis, und Asarja, der Sohn Jehallel-Els; aber aus den Kindern der Gersoniter: Joah, der Sohn Simmas, und Eden, der Sohn Joahs;¹³ Und aus den Kinder Elizaphan: Simri und Jeiel; aus den Kindern Asaph: Sacharja und Matthanja;¹⁴ und aus den Kindern Heman: Jehiel und Simeï; und aus den Kindern Jeduthun: Semaja und Usiel.¹⁵ Und sie versammelten ihre Brüder und heiligten sich und gingen hinein nach dem Gebot des Königs aus dem Wort des HERRN, zu reinigen das Haus des HERRN.¹⁶ Die Priester aber gingen hinein inwendig ins Haus des HERRN, zu reinigen und taten alle Unreinigkeit, die im Tempel des HERRN gefunden ward, auf den Hof am Hause des HERRN, und die Leviten nahmen sie und trugen sie hinaus an den Bach Kidron.¹⁷ Sie fingen aber an am ersten Tage des ersten Monats, sich zu heiligen, und am achten Tage des Monats gingen sie in die Halle des HERRN und heiligten das Haus des HERRN acht Tage und vollendeten es am sechzehnten Tage des ersten Monats.¹⁸ Und sie gingen hinein zum König Hiskia und sprachen: Wir haben gereinigt das ganze Haus des HERRN, den Brandopferaltar und alle seine Geräte, den Tisch der Schaubrote und alle seine Geräte.¹⁹ Und alle Gefäße, die der König Ahas, da er König war, besudelt hatte, da er sich versündigte, die haben wir zugerichtet und geheiligt; siehe,

إِلَى بَيْتِ الرَّبِّ.²¹ فَأَتُوا بِسَبْعَةِ شِيرَانٍ وَسَبْعَةِ كِبَاشٍ وَسَبْعَةِ خِرْقَانٍ وَسَبْعَةِ ثُبُوسٍ مِغْزَى دَبِيحَةٍ خَطِيئَةٍ عَنِ الْمَمْلَكَةِ وَعَنِ الْمَقْدِسِ وَعَنِ يَهُودَا. وَقَالَ لِبَنِي هَارُونَ الْكَهَنَةِ أَنْ بُضِعْدُوهَا عَلَى مَذْبَحِ الرَّبِّ.²² فَذَبَحُوا الشَّيْرَانَ، وَتَنَاوَلُوا الْكَهَنَةُ الدَّمَ وَرَشَوْهُ عَلَى الْمَذْبَحِ، ثُمَّ ذَبَحُوا الْكِبَاشَ وَرَشُوا الدَّمَ عَلَى الْمَذْبَحِ، ثُمَّ ذَبَحُوا الْخِرْقَانَ وَرَشُوا الدَّمَ عَلَى الْمَذْبَحِ.²³ ثُمَّ تَقَدَّمُوا يَثُوسَ دَبِيحَةِ الْخَطِيئَةِ أَمَامَ الْمَلِكِ وَالْجَمَاعَةِ، وَوَضَعُوا أَيْدِيَهُمْ عَلَيْهَا.²⁴ وَذَبَحَهَا الْكَهَنَةُ وَكَفَرُوا بِدَمِهَا عَلَى الْمَذْبَحِ تَكْفِيرًا عَنْ جَمِيعِ إِسْرَائِيلَ، لِأَنَّ الْمَلِكَ قَالَ إِنَّ الْمُحْرِقَةَ وَدَبِيحَةَ الْخَطِيئَةِ هُمَا عَنْ كُلِّ إِسْرَائِيلَ.²⁵ وَأُوقِفَ الْلاَوِيِّينَ فِي بَيْتِ الرَّبِّ يَضُوجَ وَرَبَّابَ وَعِيدَانِ حَسَبَ أَمْرِ دَاوُدَ وَجَادَ رَائِي الْمَلِكُ وَتَاتَانَ النَّبِيُّ، لِأَنَّ مِنْ قِبَلِ الرَّبِّ الْوَصِيَّةَ عَنْ يَدِ أَنْبِيَائِهِ.²⁶ فَوَقَفَ الْلاَوِيُّونَ بِآلَاتِ دَاوُدَ، وَالْكَهَنَةُ بِالْأَبْوَابِ.²⁷ وَأَمَرَ حَرْقِيَا بِإِصْغَادِ الْمُحْرِقَةِ عَلَى الْمَذْبَحِ. وَعِنْدَ أَنْبِيَاءِ الْمُحْرِقَةِ انْتَدَأَ تَشِيدُ الرَّبِّ وَالْأَبْوَابُ بِوَاسِطَةِ آيَاتِ دَاوُدَ مَلِكِ إِسْرَائِيلَ.²⁸ وَكَانَ كُلُّ الْجَمَاعَةِ يَسْجُدُونَ وَالْمُغْتَنُونَ يُغْنُونَ وَالْمُبُوقُونَ يُبُوقُونَ. الْجَمِيعُ، إِلَى أَنْ انْتَهَتْ الْمُحْرِقَةُ.²⁹ وَعِنْدَ انْتِهَاءِ الْمُحْرِقَةِ حَرَّرَ الْمَلِكُ وَكُلَّ الْمُؤْجُودِينَ مَعَهُ وَسَجَدُوا.³⁰ وَقَالَ حَرْقِيَا الْمَلِكُ وَالرُّؤَسَاءُ الْلاَوِيِّينَ أَنْ يُسَبِّحُوا الرَّبَّ بِكَلَامِ دَاوُدَ وَأَسَافَ الرَّائِي، فَسَبَّحُوا بِأَنْبِيَاهِ وَحَرُّوا وَسَجَدُوا.³¹ ثُمَّ قَالَ حَرْقِيَا، الْآنَ مَلَأْتُمْ أَيْدِيَكُمْ لِلرَّبِّ. تَقَدَّمُوا وَأَتُوا بِذَبَائِحَ وَقَرَابِينَ شُكْرٍ لِبَيْتِ الرَّبِّ. فَأَتَتْ الْجَمَاعَةُ بِذَبَائِحَ وَقَرَابِينَ شُكْرٍ، وَكُلُّ سَمُوحِ الْقَلْبِ أَتَى بِمُحْرِقَاتٍ.³² وَكَانَ عَدَدُ الْمُحْرِقَاتِ الَّتِي أَتَى بِهَا الْجَمَاعَةُ سَبْعِينَ تَوْرًا وَمِئَةً كَبْشٍ وَمِئَتَيْ خُرُوفٍ. كُلُّ هَذِهِ مُحْرِقَةٌ لِلرَّبِّ. وَالْأَقْدَاسُ سَبَتْ مِئَةً مِنَ الْبَقَرِ وَثَلَاثَةَ آلَافٍ مِنَ الصَّانِ.³⁴ إِلَّا إِنَّ الْكَهَنَةَ كَانُوا قَلِيلِينَ فَلَمْ يَقْدِرُوا أَنْ يَسْلُخُوا كُلَّ الْمُحْرِقَاتِ، فَسَاعَدَهُمْ إِخْوَتُهُمُ الْلاَوِيُّونَ حَتَّى كَمَلَ الْعَمَلُ وَحَتَّى تَقَدَّسَ الْكَهَنَةُ. لِأَنَّ الْلاَوِيِّينَ كَانُوا أَكْثَرَ اسْتِقَامَةً قَلْبٍ مِنَ الْكَهَنَةِ فِي الْقُدُسِ.³⁵ وَأَيْضًا كَانَتْ الْمُحْرِقَاتُ كَثِيرَةً بِسُحْمِ ذَبَائِحِ السَّلَامَةِ وَسَكَابِ الْمُحْرِقَاتِ. فَاسْتَقَامَتْ خِدْمَةُ بَيْتِ الرَّبِّ. وَفَرِحَ حَرْقِيَا وَكُلُّ الشَّعْبِ مِنْ أَجْلِ أَنَّ اللَّهَ أَعَدَّ الشَّعْبَ، لِأَنَّ الْأَمْرَ كَانَ بَعَثَةً.

sie sind vor dem Altar des HERRN.²⁰ Da machte sich auf der König Hiskia und versammelte die Obersten der Stadt und ging hinauf zum Hause des Herrn;²¹ und sie brachten herzu sieben Farren, sieben Widder, sieben Lämmer und sieben Ziegenböcke zum Sündopfer für das Königreich, für das Heiligtum und für Juda. Und er sprach zu den Priestern, den Kindern Aaron, daß sie opfern sollten auf dem Altar des HERRN.²² Da schlachteten sie die Rinder, und die Priester nahmen das Blut und sprengten es auf den Altar; und schlachteten die Widder und sprengten das Blut auf den Altar; und schlachteten die Lämmer und sprengten das Blut auf den Altar;²³ und brachten die Böcke zum Sündopfer vor den König und die Gemeinde und legten ihre Hände auf sie,²⁴ und die Priester schlachteten sie und taten ihr Blut zur Entsündigung auf den Altar, zu versöhnen das ganze Israel. Denn der König hatte befohlen, Brandopfer und Sündopfer zu tun für das ganze Israel.²⁵ Und er stellte die Leviten auf im Hause des HERRN mit Zimbeln, Psaltern und Harfen, wie es David befohlen hatte und Gad, der Seher des Königs und der Prophet Nathan; denn es war des HERRN Gebot durch seine Propheten.²⁶ Und die Leviten standen mit den Saitenspielen Davids und die Priester mit den Drommeten.²⁷ Und Hiskia hieß Brandopfer tun auf dem Altar. Und um die Zeit, da man anfang das Brandopfer, fing auch der Gesang des HERRN und die Drommeten und dazu mancherlei Saitenspiel Davids, des Königs Israels.²⁸ Und die ganze Gemeinde betete an; und der Gesang der

Sänger und das Drommeten der Drommeter währte alles, bis das Brandopfer ausgerichtet war.²⁹ Da nun das Brandopfer ausgerichtet war, beugte sich der König und alle, die sich bei ihm fanden, und beteten an.³⁰ Und der König Hiskia samt den Obersten hieß die Leviten den HERRN loben mit den Liedern Davids und Asaphs, des Sehers. Und sie lobten mit Freuden und neigten sich und beteten an.³¹ Und Hiskia antwortete und sprach: Nun habt ihr eure Hände gefüllt dem HERRN; tretet hinzu und bringt her die Opfer und Lobopfer zum Hause des HERRN. Und die Gemeinde brachte herzu Opfer und Lobopfer, und jedermann freiwilligen Herzens Brandopfer.³² Und die Zahl der Brandopfer, die die Gemeinde herzubachte, waren siebzig Rinder, hundert Widder und zweihundert Lämmer, und solches alles zum Brandopfer dem HERRN.³³ Und sie heiligten sechshundert Rinder und dreitausend Schafe.³⁴ Aber der Priester waren zu wenig, und konnten nicht allen Brandopfern die Haut abziehen, darum halfen ihnen ihre Brüder, die Leviten, bis das Werk ausgerichtet ward und bis sich die Priester heiligten; denn die Leviten waren eifriger, sich zu heiligen, als die Priester.³⁵ Auch war der Brandopfer viel mit dem Fett der Dankopfer und mit den Trankopfern zu den Brandopfern. Also ward das Amt am Hause des HERRN fertig.³⁶ Und Hiskia freute sich samt allem Volk dessen, was Gott dem Volke bereitet hatte; denn es geschah eilend.